

Хто володіє інформацією, той володіє світом!

Трускавецький Вісник

Видається з 14 серпня 2008 року

№ 97 (220) від 27 жовтня 2010 р.

Новини Трускавця та регіону

Всі – на дебати

28 жовтня, в четвер, в приміщенні кінотеатру «Злата» відбудеться зустріч громади Трускавця з кандидатами на посаду міського голови. Нагадаємо, що їх залишилося 8, бо двоє передчасно зійшли з дистанції і біля їхніх прізвищ (Юрків та Крамар) в бюлетенях стоять штамп «ВИБУВ». Зустріч в «Златі» розпочнеться о 18.00 і відбуватиметься в такому форматі: 10 хвилин виступ кандидата, 2 хвилини запитання його опонентів та відповіді на них, 10 хвилин спілкування із залом. Очікується, що зустріч може затягнутися на 2,5 – 3 години.

Черговість виступу кандидатів визначить сьогодні ТВК о 17.00 шляхом жеребкування. Вона ж визначить черговість виступів представників політичних партій – їхня загальна зустріч із виборцями розпочнеться в тій же «Златі» в п'ятницю о 16.00.

Велопробіг містом

На сьогодні, 27 жовтня, заплановано велопробіг Трускавцем, одним з ініціаторів цього заходу виступає ГО «Клуб пригородницького туризму «Інстинкт».

Погода вносить свої корективи

Різке похолодання та дощ з мокрим снігом внесли певні корективи у зустрічі кандидатів з населенням. Окремим із них довелося навіть відмінити такі зустрічі через низьку явку виборців, проте більшість кандидатів все ж працювало згідно з наміченим планом.

В Дрогобичі їх залишилося семеро

Богдан Ваврин від «Батьківщини» та Петро Суда від «УДАРу» Кличка зняли свої кандидатури та не змагатимуться за крісло дрогобицького міського голови. Протистоятимуть фавориту перегонів О. Радзівському Б. Мозоль, М. Походжай, М. Гук, Б. Іванців, О. Хрущ та С. Гориславський.

Власна інформація

Володимир Ключак: «Я знаю, що потрібно для Трускавця»

Інтернет-видання «Трускавецький вісник» ввірвалося в інформаційний простір Трускавця та нарбило багато шуму і переполоху. Проте мало кому відомо про те, що на початках його існування це був проект однієї людини, яка не мала ні матеріальних, ні людських, ні інших ресурсів, щоб займатися цією справою. І от на сьогодні маємо те, що маємо. Про вибори, про майбутнє «Трускавецького вісника» та про інші цікаві речі сьогодні ми спілкуємося з головним редактором вісника Володимиром Ключаком.

- Володимире Михайловичу, ваш вісник – передвиборчий проект? І чи існуватиме він після 1 листопада 2010 року?

- «Трускавецький вісник» побачив світ 15 серпня 2008 року. Фактично, тоді побачило його всього кілька (навіть не десяток) людей, це був один листочок формату А4. З мене тоді посміялися і ніхто не гадав, що з цього щось вийде. Але я людина наполеглива і почав не тільки випускати цей листочок з новинами для себе, але і розсилати по електронних скриньках, в тому числі по всіх туристичних фірмах. Моїм вісником зацікавилися на сайті www.turportal.org.ua і почали розмішувати його як окрему сторінку. Таким чином від початку вересня 2008 року «ТВ» вже був в Інтернеті. А з

жовтня цього ж року (2008) мій вісник розміщується і на сайті «Про Трускавець», принаймні більшість матеріалів. Це відповідь щодо того, чи це передвиборчий проект, адже всі ви знаєте, як далеко було ще тоді до виборів.

Я не можу сказати, в якому форматі буде існувати вісник надалі, маю інформацію про плани тиску на мене щодо його закриття. Та навіть якщо закриють вісник, моїм шляхом підуть інші і в Інтернеті буде свобода слова, в тому числі на трускавецьких теренах. Втім, маю багато пропозицій і від інших Інтернет-ресурсів, друкованих газет, так що думаю, що не пропаду. Але вісник хотів би все-таки втримати, бо знаю, що для Трускавця він потрібний і трускавчани вже звикли до нього.

- Від палкого прихильника БЮТ ви стали різким критиком цієї політичної сили? Чому?

- Я не згідний із тим, що я став якимось ворогом БЮТ, я взагалі стараюся не наживати собі ворогів, а здобувати щораз більше нових друзів. Приклади того, як толерантно на нашому віснику ми ставимося до тих,

хто в різний час «наїжджав» на вісник, а це представники дуже різних політичних сил міста, є показовими. Ми готові до співпраці зі всіма, але не потерпимо тиску з чиєї-небудь сторони.

Щодо БЮТ, то в мене з цим періодом мого життя пов'язано багато хороших спогадів, я вітаюся, спілкуюся фактично зі всіма моїми знайомими тодішніми і теперішніми бютівцями. Мені дивно, коли хтось говорить, що я критикую БЮТ, адже це не так. Я вважав, що партія йде не туди, куди потрібно і що не все гладко. Щоб не робити скандалів, я пішов тихо-мирно і нікого не зачіпав і не ображав. Інше діло, що інколи доводилося реагувати на наклепи та безпідставні звинувачення, але я залишаю за собою це право завжди.

- Ви тепер є членом іншої партії?

- Ні, я не є членом жодної партії і це робить мене напевно вільною людиною. Хоча знаю багатьох керівників партійних осередків у Трускавці, простих членів різних партій, зі всіма вмію знайти спільну мову, бо я людина неконфліктна. На цих виборах я балотуюся від партії «Відродження» і хочу принагідно подякувати її керівництву у Трускавці за надану мені свободу дій. Я вважаю, що політичні проекти під лідерів стануть колись в Україні історією, а майбутнє не так за партіями, як за громадськими організаціями. І ще хотілося б, аби громада була більш активною в житті міста, а не тільки активізувалася перед виборами, делегувала повноваження депутатам і знову в сплячку. Так не повинно бути.

- Ви ж розумієте, що шанси у вас стати депутатом не такі вже й великі...

- Шанси є в кожного. В мене не було жодних шансів видавати власну газету, бо не було на це коштів. Я почав видавати Інтернет-газету і досяг, гадаю, успіху в цьому. В мене не було шансів як безробітному та чужому в цьому місті (на постійно в Трускавець я переїхав восени 2006 року) – ні познайомитися з трускавецькою елітою, ні знайти високооплачувану роботу, ні реалізувати свої здібності. І все ж я цього досяг. Хоча я не знайшов для себе роботу в школі, але маю іншу, не менш цікаву, я знаю багатьох достойних людей у місті і вони знають мене, принаймні чули про мене. Нема виходу – це твердження не для мене. Моя надія – Господь і я надіюся на Нього. Якщо я маю бути депутатом – я ним буду.

- Ви часом не баптист, бо дуже часто ви згадуєте про Бога?

- Мені на це звертав увагу ще п. Руслан Козир, коли ми з ним спілкувалися після першої розгромної статті про нього, це було в листопаді 2009. Я не призиваю надаремно ім'я Бога, просто я намагаюся жити так, як мене навчили мої родичі та так, як вчить нас Свята Католицька Церква і Біблія. А відносно протестантів, то я знаю багатьох із них, подібно як і православних вірних і вважаю, що ми, католики, маємо разом з ними думати про глобальні загрози та про те, що нас об'єднує, ніж те, що різнить. Така моя відповідь на ваше запитання.

- Ви самі сказали, що ви порівняно недавно переїхали до Трускавця. І отак зразу хочете в депутати?

- Я не хочу в депутати, я бачу, що в депутатському корпусі вкрай потрібні такі люди як я. Звичайно, там потрібні і заможні люди, керівники санаторіїв, бізнесмени, особи досвідчені, старші люди. Але згадаймо – ситий голодного не розуміє. Той, хто не відчуває на своїй власній шкірі проблем, які стоять перед містом, може говорити про них, але навряд чи старатиметься їх вирішувати як свої власні. Я добре знаю ці проблеми, бо знаю, що це є жити в багатоповерховому будинку, знаю, як працює (вірніше, робить видимість, що працює) наше комунальне підприємство і як обманюють міського голову керівники різних служб, рапортуючи, що «все гаразд».

Не все гаразд у Трускавці, але не потрібно перекладати відповідальність на одну людину, а визнати, що вона мусить бути колективною. І розпочати ці проблеми вирішувати потрібно теж спільно, бо один в полі не воїн, хоча інколи і один у полі воїн.

Я знаю, що потрібно для Трускавця. Це нова стратегія розвитку міста-курорту, це включення земель сусідніх з нами сіл до складу нашої території, це прозорість та відкритість влади, яка ще не є достатньою як на XXI століття. Повірте, що я не буду пхатися туди, де я некомпетентний, як це інколи пробували робити деякі депутати. Але там, де я знатиму напевно, що і як, я не мовчатиму і не закриватиму очі.

- Ви не боїтеся робити такі сміливі заяви?

- Білоруси мають гарну приповідку «Не надо нас ужо пужать, ужо пужатие». Це означає, що не треба нас лякати, ми вже лякані. Я завжди відповідаю за свої слова і якщо виявляється, що я неправий, я завжди готовий вибачитися. На відміну від багатьох наших політиків. Гроші є цінність, але ними не виміряєш багато чого – любов, здоров'я, честь, гідність, щастя. Мене пробували купити, навіть пропонували гроші, щоб я закрив вісник, я ж на це не пішов. Мені погрожували, інколи шантажували. Я пішов з БЮТ тільки тому, що хтось через когось намагався вплинути на мене, щоб я забрав із сайту не мою статтю «Трускавецька мафія». Її на сайті нема по сьогодні, хоча я не вважаю, що я тоді програв. Це було потрібно, щоб зрозуміти, хто є хто. Повертаючись до вісника, пригадаю, що на початку нашим девізом було «Справедливість є, за неї варто боротися», після цього випадку гасло змінилося. Хто володіє інформацією, той володіє світом – це принцип, який нікого не дратує і який залишається актуальним.

Я знаю, що в будь-який момент я можу впасти жертвою певних інтриг, обставин, можу бути «замовленим». Але чи це принесе радість та щастя комусь і чи не обернеться для них лавиною горя? З багатьох випадків свого життя я зробив висновок – хто пробує мені чи моїм рідним зробити якесь зло, має потім ні з того ні з сього такі проблеми, що краще було б йому мене не зачіпати. Хочеться вірити, що це не пов'язане з моїми колишніми захопленнями.

- Якими?

- Знаєте, переважно добрими християнами стають ті, хто такими не був до того. Я пройшов у житті період навернення, а всі захоплення, які були до цього, залишив у минулому. Серед них багато заборонених релігій, яку я сповідаю, тобто католицизмом. Магія, ворожіння, езотеричні практики – це все від нечистого.

- Змінимо тему. Чому ви вирішили дати інтерв'ю перед виборами, це такий хід?

- Зовсім ні. Після виборів все може бути. Наразі я використовую можливість донести свої думки через Інтернет до всіх, кому вони цікаві. В моїх планах багато різних хороших проектів, які я збираюся втілювати в життя після виборів. Серед них посилення співпраці з кількома виданнями обласними та всеукраїнськими («Католицький вісник», «Kurier galicyjski»), а також із зарубіжними партнерами, з рядом місцевих газет. Окрім того, планую нарешті докінчити написання коротенької історії мого рідного села Ямельниці, залишилося зробити найважче – описати історію II половини XX століття. А ще ж щось треба робити з багатьма своїми віршами, піснями, іншою творчістю, етнографічними записами, бо не хотілося, щоб це залишилося тільки в одному екземплярі на папері в рукописі. Планую робити і ряд проектів для Трускавця, співпрацювати по промоції міста з різними політичними силами, неполітичними структурами.

А ще тому роблю це інтерв'ю перед виборами, що хочу звернутися до мешканців міста зробити свій правильний вибір. Для мене це важливо – донести свою думку до громади і відчутти її підтримку. Звичайно, я міг би зараз агітувати типу «Голосуйте за партію «Відродження», № 22 у списку» або ж «Наш вибір – Лев Грицак!». Але я свідомо утримуюся від агітації. Нехай люди обдумають і самі вирішать, якої долі заслуговують вони, їхні діти та онуки.

- Як проходить день виборів традиційно для вас?

- Для мене це звичайний день. Як і щодня, я встаю, миюся, голюся, молюся, снідаю. Оскільки це неділя, то йду до церкви. Інколи голосую перед Службою Божою, інколи після, це не принципово. В обід сплю, після обіду відпочиваю. А також допомагаю дружині в приготуванні їжі, заняттях з дітьми, вони люблять бавитися разом зі своїм татком. Для мене завжди на першому місці Бог, на другому – сім'я. Політика, як і гроші, робота, пристрасті, вже потім. Я ніколи після голосування не сиджу і не чекаю на результат зразу ж, щоб дізнатися першим. Я вірю, що всяка влада є від Бога і все, що не робиться – це на краще для нас. Мій оптимізм багато хто не поділяє, але я собі з того нічого не роблю.

- А ви вже колись брали участь у виборах?

- З 1998 року. На кожних виборах я був якщо не член дільничної комісії, то її голова чи заступник. Тому я знаю, як важко цим людям і звертаюся, щоб їх не «навантажували» інші в цей день, бо цей день для них – справжнє випробування. В депутати я йду вперше, сподіваюся перемогти.

Оскільки наша розмова затягнулася, то на кінець скажу, що вірю в мудрість трускавчан, вірю в правильність їхнього вибору і сподіваюся, що ці вибори будуть чесними, чистими та такими, що поставлять крапку в протистояннях і розпочнуть нову епоху єднання всіх нас заради спільної мети – добробуту трускавчан та розвитку Трускавця. І нехай нам допомагає в цьому Бог.

- Бажаю вам успіху, Володимире Михайловичу. Успіху в житті.

- Дякую.

Спілкувалася Мар'яна Прокопович

Звернення політичних і громадських організацій міста Трускавця на підтримку кандидата на посаду міського голови Лева Грицака!

Шановні трускавчани!

Перед всіма нами стоїть непросте завдання – 31 жовтня зробити правильний вибір, обрати міським головою Трускавця людину, яка протягом наступних п'яти років керуватиме містом, вирішуватиме злободенні проблеми, стоятиме на чолі трускавецької громади.

Мусимо обрати людину, яка дійсно заслуговує бути міським головою, яка може довершити позитивні перетворення, започатковані в нашому місті за останні роки, яка вестиме Трускавець вперед, до процвітання, до здобуття статусу європейського курорту.

Світова та українська економіка ще не вийшли повністю зі стану кризи, проте позитивні тенденції вже намітилися. Перед Трускавцем стоїть ряд завдань, які потрібно вирішувати негайно і які можна буде вирішити виключно при співпраці з обласною владою та з українським урядом. Вибір 31 жовтня стане для нас визначальним – або ми голосуємо за шанс подальшого розвитку Трускавця, або відкидаємо місто на кілька чи кільканадцять років назад, перетворюючи його в провінційне непривабливе містечко.

Ми обираємо перший варіант, ми хочемо, щоб Трускавець став справжнім європейським курортом, а наші трускавчани стали заможними людьми, господарями у своєму домі. Ми вважаємо, що міський голова повинен бути самостійною фігурою, а не маріонеткою в чийсь руках, що це має бути людина, яка не на словах, а на ділі показала свою роботу.

Саме тому ми обираємо Лева Грицака, досвідченого господарника, мудрого та доброго управлінця, який завжди захищав інтереси міста і не дозволив приватизувати наше головне багатство – мінеральні води, курортний парк, міський ліс.

Дорогі трускавчани! Наш вибір є усвідомлений і тому ми просимо вас підтримати Лева Грицака, адже на даний час альтернативи йому немає. Тільки під його керівництвом місто Трускавець зможе і надалі розвиватися в економічному та культурному плані, а ми будемо пишатися Трускавцем та гордитимемося з того, що ми – трускавчани!

В разі обрання нашого кандидата трускавецьким міським головою матимемо чітку гарантію стабільності та економічного процвітання, подальшого розвитку культури, освіти та медицини.

Ми, представники громадських і політичних організацій міста, закликаємо всіх трускавчан взяти активну участь у виборах 31 жовтня 2010 року й підтримати кандидатуру Лева Ярославовича на посаду трускавецького міського голови. Переможе Грицак – переможе Трускавець! Наше «ТАК!» Леву Грицаку! Слава Україні!

/Підписи керівників партій та громадських організацій/

З архіву, або Хамелеони

Ігор Пілько: «У міста украдено перспективу», або Матриця для Трускавця

В унісон президентській виборчій кампанії у Трускавці почалися неофіційні виборчі перегони претендентів на посаду міського голови. Потенційні кандидати вже піаряться – хто як і де може. Дивно, але серед тих, хто вже так чи інакше «засвітився» у пресі, немає прізвища депутата міської ради, голови фракції «Наша Україна» Ігоря Пілька, який на минулих виборах буквально кілька голосів «програв» діючому міському голові. У чому ж причина? На це та інші запитання відповідає Ігор Пілько.

- Все дуже просто: я вирішив не брати участі у виборах міського голови 2010 року у якості кандидата. Причину однозначно сформулювати важко. Минув час, все піддалося аналізу. У 2006 році я бачив, яким чином і за рахунок чого можна розв'язати основні проблеми міста. У ті роки четверта частина землі Трускавця ще не була надана в користування і при розумних підходах, застосуванні процедури аукціону на продаж землі, попит на яку в той час був дуже високим, бюджет розвитку міг би поповнитися коштами значно більшими, ніж це сталося фактично. Були всі підстави розраховувати на активну підтримку програми розвитку міста-курорту з боку керівників тодішньої Львівської обласної влади, оскільки майже з усіма я був знайомий особисто, також представники київської законодавчої і виконавчої влади обіцяли допомогу.

Зараз ситуація значно ускладнилась, проблем не стало менше – навпаки, вони стали глибшими, до задавнених додалися нові, ще нагальніші, а ресурси зведено нанівець.

- Кор.: Ви вважаєте, що нинішня влада завдала шкоди місту?

- Я би не ставив так запитання. Владою зроблено чимало, але здебільшого за рахунок виснаження власного потенціалу Трускавця. У такий спосіб у громади, у міста просто украдено перспективу розвитку. Задіяти в різні способи якомога більше землі та нерухомості – не просто ставилося владою за мету – це перетворилося на самоціль. Звичайно ж, «успіху» досягли: навряд чи сьогодні знайдеться в Україні ще одне таке місто, де практично немає ліквідної нерухомості. Але біда в тому, що влада не змогла цільово реалізувати навіть ті мізерні кошти, які отримала від продажу (оминувши аукціони) землі. «Освоївши» колосальні ресурси, міський голова та його команда не розв'язали жодної стратегічної проблеми.

- Кор.: Можете уточнити?

- Головною передвиборчою обіцянкою пана Грицака було цілодобове водопостачання, але влада працювала над цією темою дуже дивно. Перш за все виявилось, що отримавши 136 га землі в оренду, ТзОВ "Альфа плюс" не взяло на себе жодних зафіксованих в документах юридичних зобов'язань! Тільки після тривалого наполягання депутатів з фракції «Наша Україна» з'явився договір, де були обумовлені етапи виконання робіт та взаємні зобов'язання, які, на жаль, не виконуються обома сторонами з різних причин.

Серйозна криза нависла над житлово-комунальним господарством, а процес його реформування заліг у шухлядах. Судячи з прогнозів, бюджет міста виконаний не буде, що потягне за собою масу нових питань без відповідей.

Місто виявилось неготовим також до проблем, пов'язаних зі зменшенням відпочивальників, оскільки предметно цим ніхто не займався. Спроби популяризації курорту окремими підприємствами є хаотичними, влада самоусунулась від цього процесу.

- Кор: На попередніх виборах дехто з виборців чомусь вважав, що ви на посаді міського голови захищатимете інтереси ЗАТ «Трускавецькурорт» та його тодішнього керівника Б. Аксентійчука...

- Ця нісенітниця активно поширювалась опонентами і частково мала успіх. Тепер це вже історія, але хоча б заради справедливості слід сказати, що Богдан Іванович не ставив мені жодних умов. Навпаки, готовий був допомогти в розбудові курорту, а в його фаховості не сумнівається ніхто, навіть ті, які його, м'яко кажучи, недолюбують. На мою думку, від зміни місця праці Аксентійчука Трускавець багато втратив, натомість Моршин здобув прекрасного спеціаліста. Хто сумнівається – хай поцікавиться фінансовими набутками «Моршинкурорту».

- Кор.: Наскільки мені відомо, фракція «Наша Україна» працювала над проектом теплопостачання міста...

- Згідно з рішенням нашої фракції цим питанням займався Володимир Лаврінок, і невдовзі на розгляд сесії був представлений проект реформування теплопостачання міста, реалізація якого забезпечила б якісне і дешеве тепло споживачам. Проект був схвалений депутатами. Але так і не був упроваджений з традиційним поясненням – немає коштів. Хоча на інші цілі, наприклад, реконструкцію вул. Д.Галицького, де розташовані ресторани «Мисливський рай», «Гражда», санаторій «Карпати» (до цих закладів має безпосереднє відношення Грицак і його родина), з облаштуванням автостоянки за кошти громади, – гроші знайшлися.

Реалізація проекту розв'язала б масу гострих питань, в першу чергу, індивідуального опалення, потреба в якому, цілком можливо, відпала б сама собою (якщо в хаті і так тепло і плата невисока – навіщо індивідуальне опалення?). Оскільки влада зробила мізерні зусилля для запровадження нашого проекту, то ми (фракція «Наша Україна») заявили: «Нездатні дати людям тепло – забезпечте можливість автономного опалення».

- Кор.: Ви є депутатом міської ради і теж несете відповідальність за стан справ у місті...

- Проблема в тому, що міському голові вдалось створити більшість, яка покійно виконує його волю, і в критичних ситуаціях майже завжди знаходиться 24 голоси, потрібних для прийняття рішення. Ось яскравий приклад: приймає сесія бюджет розвитку в обсязі 25 млн. грн. (я переконаний, що це останній бюджет з такими вагомими цифрами). Створена для підготовки бюджету комісія напрацьовує прийнятний варіант, а на сесію (чому?!), виноситься інший варіант. Від фракції «Наша Україна» я озвучив пропозицію: «Давайте спочатку заслухаємо, як виконуються програми водопостачання, теплопостачання, приймемо антикризові заходи, можливо, для цього потрібні якісь кошти, і тоді ми їх використаємо більш ефективно, а далі вже проголосуємо за бюджет». Ви гадаєте, промерська більшість прислухалась? Навіть не взяла до уваги – тому що бюджет був поділений до приходу депутатів в сесійний зал! Разом з тим в бюджеті знайшлося 900 тис. грн. для будівництва дороги на вул. Макомацького (в народі – Депутатська), де землю, з якої відселили корінних трускавчан, надали геть не бідним можновладцям, серед яких чимало депутатів, котрі цілком могли б зробити дорогу за власні кошти, а не «доїти» бюджет.

- Кор.: Картина, яку ви намалювали не надто весела... Але все ж таки, напевне, не безнадійна?

- У такому місті, як Трускавець, ситуація безнадійною бути не може, просто потрібні нове мислення, нова стратегія. У цьому контексті хочу повернутись до першого питання: чому я не йду на вибори. Якось прочитав у «Дзеркалі тижня» статтю "Матриця" Д. Видріна (на мою думку, одного з найкращих політологів), яка змінила мій підхід до вирішення проблем у політиці та управлінні. Суть статті така: час і обставини формують матрицю, тобто сукупність вимог до людини, яка опиняється на вершині якогось процесу. Оскільки Трускавець потребує рішучих змін в підходах до вирішення проблем, то місту потрібні нові люди, здатні сформулювати суть проблем та здійснити зміни. Тривале спілкування з нашим трускавецьким підприємцем Русланом Козирем дало можливість зробити висновок: саме Руслан Козир з його неординарними поглядами на перспективи розвитку Трускавця потрібен місту в даний час і за даних обставин. Коли я відчув готовність пана Козира очолити місто в цих непростих умовах, тоді й було мною прийняте рішення про його підтримку.

- Кор.: А якщо б Козир відмовився від участі у виборах?

- Тоді б ви побачили моє прізвище серед кандидатів. Але імовірність цього майже нульова, бо пан Козир є людиною надзвичайно цілеспрямованою і відповідальною, тому я впевнений, що свого рішення про участь у виборах міського голови він не змінить.

- Кор.: А в чому, на Вашу думку, козирі Руслана Козира?

- За умов, коли власні ресурси Трускавця є вкрай обмеженими, хоч хто виграє вибори, він не зможе накреслити план розвитку міста і працювати на перспективу без залучення бодай основних місцевих бізнес-структур. Руслан Козир здатен говорити однією мовою з керівниками підприємств – мовою чесного партнерства та тверезого розрахунку, завдяки чому й досяг успіху у власній справі. Є всі підстави очікувати,

що йому повірять, хоча б тому, що його бізнес в Трускавці жодним чином не пов'язаний із санаторно-курортним, і тут він не має особистих інтересів. Позитивну роль повинна зіграти його ділова репутація. Не останнім фактором є те, що він – людина самодостатня і не має потреби ані позичати (а потім віддробляти) гроші на вибори, ані «заробляти на місті». Впевнений, що Руслан Козир зможе стати на чолі міста і керувати за допомогою прозорої політики, побудованої на довірі та взаємній підтримці громади, влади та бізнесу.

Валентина Гук, газета «Джерела Трускавця», № 42 (листопад 2009 р.)

Федір Стригун про міського голову Трускавця Лева Грицака

Художній керівник заньківчан, режисер та актор Федір Стригун — вважає, що прийшов час, коли країні потрібні люди діла з психологією «малої Батьківщини». Такою людиною Федір Миколайович вважає міського голову Трускавця Лева Ярославовича Грицака.

- Ви були на відкритті пам'ятника Андрею Шептицькому. На вашу думку, яке значення має ця подія для міста?

- Я був на відкритті пам'ятника Андрею Шептицькому. Там було дуже гарно і для Трускавця це велика подія. А пам'ятник який хороший і в такому намоленому місці встановлений. Дехто може сказати, що це для виборів. А мене це не цікавить, бо я знаю, що це пам'ятник для вічності. Я знаю, що приклався до цього в великій мірі Лев Ярославович, якого у Трускавці всі добре знають.

- Чи давно ви знайомі з Левом Ярославовичем?

- Я знаю його вже давно. Прийшлося мені декілька раз зустрічатися з ним. Він знає всю свою господарку. Знає про що він говорить, що він хоче і як це робити. А це дуже важливо.

- Як ви вважаєте, яким повинен бути керманіч міста?

- Я вважаю, що ми більше повинні подумати про господарників, більше повинні подумати про людей, які знають свою справу, тобто професіоналів, які б бачили перспективу розвитку того міста, в якому вони є керманічами. І мені здається, що Лев Ярославович і є таким.

- А чому ви так думаєте?

- По-перше ми знаємо, що від нього чекати. По-друге, він чоловік трускавецький. Він займає посаду чи буде займати посаду, як дасть це Господь Бог і вибори, якщо йому люди довірять. Бо він не «временщик». Він людина, яка любить це місто і багато зробила для нього, людина, яка хоче ще зробити. Це не просто етап якоїсь кар'єри, ніби, щоб тут себе показати, а піти вище. Мені здається, що у нього цього не має, бо він розчиняється у своїй роботі.

- Що б ви порекомендували виборцям-трускавчанам?

- Звичайно, кожен прийде і буде голосувати від серця, заїде в ту кабінку і все таки вибере те, що йому серце підкаже. Мені до вподоби люди діла. І такою людиною в моїх очах є Лев Ярославович Грицак. Наприклад, я довірена особа Петра Івановича Писарчука. І до нього я теж так відношуся. Бо я бачу господарника, бачу людину, яка хоче добра людям. Звичайно, можна було б інакше життя прожити і від цих проблем відійти, бо ці люди мають вже якісь статки. Але, мені здається, що вони ще хочуть віддячитись людям, щоб і в них так пішли справи гарно. Я думаю, що їм треба дати можливість це зробити. Я знаю, що це люди, в головах яких є не тільки Україна, а в їхній психології є поняття «малої Батьківщини».

- Чи можна судити людину по партії, до якої вона належить?

- Програми у партій усі однакові. А чому ви вирішили, що партії не будуть мінятися? А чому ви вирішили, що навіть ті закиди, які робить партія «Регіонів» зараз у Верховній Раді і деякі укази Президента, які не подобаються нам, особисто мені, не зміняться? Все міняється. І я думаю, що ідеологія партії теж буде мінятися по відношенню до нашої господарки, до національних потреб, до наших людей. Бо інакше тоді ця партія не буде мати перспективи. Вони ж теж зацікавлені в тому, щоб мати перспективу серед свого народу і своїх людей. Звичайно, вони повинні піти на зустріч людям. І прийдуть вони на зустріч людям, бо інакшого шляху не має. А якщо вони так не зроблять, то люди, якщо і виберуть їх, то все одно прийде той час, коли вони від них відвернуться. А ніхто не хоче, щоб від нього відвертались люди. Бо, як казав Леонід Макарович Кравчук: «Партія влади хоче, але не думає про народ». Але є такі особи, які не належать цій партії, а думають про людей, про їхню долю, про їхню роботу, про зайнятість їхню. Думають, кінець кінцем, про життя, про майбутнє як своїх дітей, так і всіх людей того міста в якому вони збираються бути керманічами.

Інна Тафійчук

До теми.

Андрій Мицак, директор театру – про Лева Грицака

- Як ви відносите до Лева Грицака як до людини?

- Нинішня суспільна ситуація говорить про те, що люди зневірилися і вже не можуть довіряти керівництву. Але в цьому сенсі Лев Ярославович заслуговує на довіру з боку громадян. Я особисто гордий з того, що знаю його, оскільки він порядний і чесний. Люди купуються, продаються, але це не про нього. Адже він є людиною

відданою. Нас не об'єднує ніякий бізнес, оскільки я директор театру, а він міський голова Трускавця. Ми просто знаємо один одного. І я був би дуже радий з того, якби трускавчани зупинили свій вибір на ньому.

- Часто так буває, що партію судять по керівниках. Чи правильне це твердження?

- Я переконаний, що прийшов час, коли низи будуть змінювати думку про це. А час у якому судили людину по її приналежності до тої чи іншої партії закінчився. Ми це можемо спостерігати за партією «Батьківщина» чи «Регіони». Скажімо, щодо мовного питання у львів'ян була, є і буде своя думка. Рейтинг лідерів вождистських партій минає. А настає час «місцевих». Саме тоді партія буде жити і саме цей «кругообіг» буде нормальним. Адже, як то кажуть, «якщо на рівні лише голови, то буде інсульт».

З електронної пошти

З народної творчості

Зібралися штири баби, стали мене вчити,
Стали мені кандидата одного хвалити.
Голосую як сам знаю – нащо мене вчити,
Грицак ладний і розумний – він буде рулити.

Ой на горі на високій ходять лебедята,
А хто ж буде Трускавцем нашим керувати?
Грицака ми обирали, знову оберемо,
До заможності із Левом Трускавець ведемо.

Голосуйте, трускавчани, та одне лиш знайте –
Усіляких пройдисвітів ви не обирайте.
Грицак скаже – Грицак зробить, він за місто дбає,
Трускавець – за Грицака, його обирає!

А я собі заспіваю про тоті вибори,
Ви дивіться на людину, а не на кольори.
Трускавець – прекрасне місто, віриш, знаєш, чуєш,
Голосуй за Грицака – і не пошкодуєш.

А я хлопець молодець, з козацького роду,
Голосую за добро для міста й народу.
Грицак має честь і совість, то в нас кожен знає,
Славне місто Трускавець Лева обирає.

Трускавець наш будується, гарно розквітає,
Трускавець наш перспективу і майбутнє має.
Дякувати Грицаку, добре ми живемо,
Тому Лева Грицака знову оберемо.

Ой по місті, по Трускавці ходять побрехеньки,
Що в нас мером може стати якийсь там новенький.
Ой вийду я на вулицю та й тупну ногою,
Грицак є і Грицак буде нашим головою!

А я собі, молоденький, та так заспіваю –
В Трускавці ми так живемо, як в якомусь раю.
Та якби не Лев Грицак, того би не було,
Та якби не Лев Грицак, тут руїна була б.
То я іду на вибори й навіть не думаю,
Голосуй за Грицака – кращого немає!

Як в'їжджаєш в Трускавець, бачиш дивне диво –
Всюди чисто і прибрано, гарно і красиво,
Голова у нас нормальний, нема що казати,
Тому будем Грицака знову обирати.

Я не хочу ковбаси, я не хочу сала,
Хочу я, щоб наше місто як цвіт розцвітало.
А як будуть в Трускавці мера обирати,
То піду й за Грицака буду голосувати.

Трускавчани, не журіться, а одне лиш знайте –
Голосуйте за Грицака, Лева обирайте.
Він за місто як той батько, дуже добре дбає,
Трускавець – за Грицака, його обирає!

Ой піду я до бювету, Нафтусі нап'юся,
На наш рідний Трускавець з гордістю дивлюся,
Дякувати Грицаку, місто процвітає,
Я – за Лева Грицака, кращого немає!

Ой піду я чистим полем, ой піду я лісом,
Кандидати, депутати – ну їх всіх до біса!
Я нікого не слухаю – власний розум маю,
Я – за Лева Грицака, його обираю.

Оголошення

у Трускавецькому ДЮСЖ «СПОРТОВЕЦЬ» під патронатом міського голови Лева Грицака

ПЕРШИЙ МІЖОБЛАСНИЙ ТУРНИР З БОКСУ серед юнаків 1996 - 1999 р.н.

початок змагань: 27 жовтня о 14.00

27-28

жовтня 2010р.

запрошуємо
всіх бажаючих

вхід вільний

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: E-mail: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».